

PARAULA

que informa
que desvetlla
que denuncia
que reflexiona

Núm. 2
Abril 2006

I ACCIÓ

compromesa
permanent
configurant la vida

FULL INFORMATIU DEL GRUP PARAULA I ACCIO DE LA PARRÒQUIA DE POBLENOU

L'Associació ÀKAN ens ensenya a mirar la immigració amb altres ulls

Passa una persona immigrada pel nostre costat i ens costa pensar que és una de les cares de les injustícies del nostre món. Des de la premsa, la immigració és massa sovint una simple xifra d'arribats en pastera, d'intents de creuar una tanca, d'ofegats al mar... Diu la Lluïsa Geronès, de l'Associació ÀKAN: «Tenim un excès de vida pròpia, i ens costa molt ficar-nos a la pell de l'altre». La xerrada que van fer a la Parròquia de Poblenou, la Lluïsa Geronès i el Santi Thió, va ser tota una lliçó.

Cal canviar les mirades, mirades molt endins i mirades cap enfora, i no veure en l'altre un enemic, sinó un ésser humà.

Lluïsa Geronès

Hem de pensar que es pot fer alguna cosa. La teva quotidianitat és la teva parcel·la de lluita. Si el futur no el mires amb esperança, com el mires?

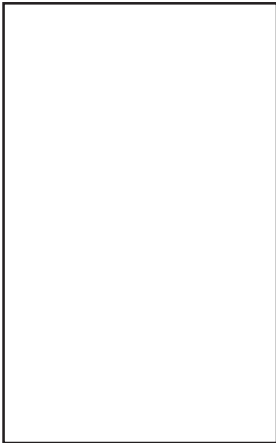
És maco pensar que la teva vida servirà per alguna cosa més.

Lluïsa Geronès

Una persona per tenir papers ha de tenir feina. Però si té ulls, cara, cor, capacitat d'estimar... ¿això no és el carnet d'identitat d'una persona? Jo recomanaria que quan passem al costat d'un immigrant, li mirem a la cara i no ens perdem l'ocasió de compartir.

Santi Thió

Ningú pot triar el lloc on néixer i només pel fet d'haver nascut a Catalunya o a qualsevol lloc de l'anomenat primer món, som uns privilegiats. Si ens hagués tocat néixer a algun país dels anomenats Tercer Món tindríem gairebé totes les possibilitats de voler ser, o amb sort, aconseguir, ser un immigrant més, una d'aquestes persones que quan ja no poden resistir el no-rés del seu miserable dia a dia, deixen allò que estimen (perquè els sentiments son la única cosa que posseeixen) i se'n van a cegues cap Espanya o Europa amb l'esperança d'obtenir, amb el seu treball, una dignitat o alguna cosa que els faci sentir persones de debò i no pas uns oblidats anònims de la misèria, d'alguna

Amal? Et saludo!
Autors: Ass. ÀKAN
Editorial Claret.
Desembre, 2005

El llibre "Amal? Et saludo!" posa ulls, cara i cor a la immigració, a persones plenes de sofriment i angoixes, però també plenes de vida i il·lusions. Són nou històries personals, explicades amb la cruesa de la realitat però alhora amb admiració i tendresa, que ens conviden a canviar la mirada i veure en l'altre un ésser humà; històries que si no fossin reals, serien increïbles.

Un llibre d'impacte i d'emoció, que no ens deixarà indiferents. Està editat per Claret i l'han fet els membres d'Àkan, de Girona, entre ells la Lluïsa Geronès i el Santi Thió, que van ser a la Parròquia.

guerra, de malalties, de tota mena d'explotació i de la ignorància.

Us imagineu què és la fam? Nosaltres, mengem, com a mínim 3 vegades al dia, però moltes d'aquestes persones que llencen contra les tanques o es juguen la vida travessant el mar en una pastera, després d'haver pagat els pocs diners que duïen al damunt, fugen de menjar amb sort 1 vegada al dia, o de menjar 1 vegada cada tres dies, i si ho poden fer només poden menjar blat, blat, blat, i res més. Al món, més de mil milions de persones sobreviuen amb sort amb un euro diari. Cinc milions de nens moren de fam i malalties abans d'haver complert 5 anys. Cada 3,6 segons una persona mor per manca d'aliments.

Els immigrants que tenen la sort de creuar aquella tanca que separa la misèria del benestar, en arribar es troben amb un altre calvari que no preveïen: El problema de la integració dins una societat diferent a la seva, el problema de papers, el problema de comunicació (un 95% no coneixen altre idioma que el seu), l'explotació, ja què s'han d'agafar com a un ferro roent a qualsevol feina i sou, problemes d'accedir a un habitatge propi i haver d'accedir a un habitatge sub·llogat, què s'ha de compartir amb 5, 6 o 7 famílies més... i això tenint molta sort, perquè els menys afortunats, moren dins el mar, o dessota un camió o els detenen a la frontera i com si fossin animals són abandonats en mig del desert. Som uns privilegiats, només per això tenim un deute amb els qui no tenen res de res. No els rebutgem, donem-los l'oportunitat perquè assoleixin la dignitat humana, és el més just, ja què ens hagués pogut tocar ser un d'ells.

Associació ÀKAN:

Si voleu conèixer-los més:
www.akan.puntdesuport.net
Plaça del Vi, 4 pral. GIRONA

Si voleu fer-los un ajut:

La Caixa 2100-1134-13-0200062308